

Бѣлградъ¹⁾. 15 години по-късно въ завещанието си той изрежда многобройнитѣ си задължения и вземания въ разнитѣ области на българскитѣ земи: София, Провадия и др. Самъ той до края на своя животъ е търгувалъ съ Анкона, Дубровникъ и Венеция. Главнитѣ артикули на търговията му сж били сурови кожи за износъ, а за вносъ — анконски и венециански платове. Той дължалъ на търговеца Лука Кривошича въ Провадия 150 биволски кожи, както и 50 лакета венециански платове²⁾. Изъ между пловдивскитѣ търговци той споменава Марко Музе, като наследникъ на Николо Музе, който се срещаше твърде често въ книгата на Бенедето Рести. Изброени сж сжщо така въ завещанието известнитѣ пловдивски търговци: Лука Сорго, Марино Марини и Мартино Натали³⁾. За пръвъ пжтъ научаваме, че малката дубровнишка колония е разполагала съ свой енорийски свещеникъ — Адамъ, комуто Радо ди Радо завещалъ 4 талера за да се моли за неговата душа⁴⁾. Завещателътъ оставилъ сжщо така и 10 талера за софийската църква Св. Мария⁵⁾.

Отъ 30-тѣ години на 17 вѣкъ сведенията за дубровнишката колония въ Пловдивъ оредяватъ съответно намалението броя на колониститѣ, поради засилване на конкуренцията на западно-европейскитѣ фабрики. Презъ Цариградъ и Одринъ последнитѣ прониквали въ Пловдивъ, отъ гдето изтиквали стокитѣ, внасяни отъ дубровнишкитѣ търговци.

Запазено е едно завещание на Антонио ди Матео отъ 1640 г., починалъ въ София. Приживе той билъ въ търговски връзки съ нѣкой си дубровчанинъ Пиетро Бартили (въ Пловдивъ, комуто оставилъ на хранение разни вещи и стоки⁶⁾). Това е единствения документъ, въ който се споменава този търговецъ. Другъ единъ дубровчанинъ, който твърде често отивалъ по търговия въ Пловдивъ, билъ Бенедето Пелегрини. Презъ 1641 г. той билъ вече драгоманъ и като такъвъ се спрѣлъ въ града, отъ гдето изпратилъ информационно писмо въ Дубровникъ⁷⁾. Следъ това време Пловдивъ се споменава повечето като градъ, въ който се отбивали дубровнишкитѣ посланици и куриери на пжтъ за Цариградъ и Дубровникъ⁸⁾, или като времененъ лагеръ на турски войски и седалище на висши власти⁹⁾.

Отъ пловдивскитѣ дубровчани презъ втората половина на 17 в. се споменава Николо ди Гиорги Андриаши¹⁰⁾. Пловдивската колония,

¹⁾ Sicurta e noleg. т. а 1612/14 fol. 65.

²⁾ „Joste imam datti Gospodinu Luchsi Crivoscichiu u Provadihi bivoliza n° sto i peset... Joste recenomiu imam dati lakata peset svite bnetacche...“ Test. т. 59 f. 107.

³⁾ Luca di Michel Sorgo son testimonio quanto di sopra.

Marino Marini, son testimonio quanto di sopra.

Martini Natali, son testimonio quanto di sopra. п. т. f. 107V^o.

⁴⁾ „Ostavgliam fra Adamu nascemu parochianu od Plovdiva, talora cetiri da moli Boga sa mene.“ п. т. 107.

⁵⁾ „U svetu Mariu od Purificazioni u Soffihi tolora deset, da mi se ima boga moliti sa moi duscui“... п. т.

⁶⁾ „Tengo in Filipopoli in mano di Pietro Bartili un baolo sezato con dua catanacci, nelquale sono diverse robbe...“ Test. т. 62 f. 121.

⁷⁾ Писмо отъ 5 юний 1641 г. отъ Пловдивъ. fasc. 60 № 1983.

⁸⁾ Писмо отъ Adrianopoli отъ 17. VIII. 1667 на посланицитѣ М. Zamagna и М. Menze fasc. 89 № 2214.

⁹⁾ Писмо пакъ отъ тамъ на сжщитѣ посланици отъ 7. XI. 1667.

¹⁰⁾ Писмо на М. Ragnina и G. Palmota отъ 8. V. 1659. fasc. 52 № 1935.